

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 18/2014
08.07.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Маје Ковачевић-Томић, Радмиле Драгичевић-Дичић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Душка Секулића, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Душка Секулића, адвоката П.В., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење, К.-По1 бр. 18/13; Кв- По1. бр. 109/14 од 05.03.2014. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, Кж2 По1 109/14 од 19.03.2014. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Душка Секулића, адвоката П.В., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење, К.-По1 бр. 18/13; Кв- По1. бр. 109/14 од 05.03.2014. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, Кж2 По1 109/14 од 19.03.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење, К.-По1 бр. 18/13; Кв-По1. бр. 109/14 од 05.03.2014. године, на основу одредаба члана 540. ЗКП и члана 294. став 1. тачка 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, одређена је мера обезбеђења одузимања имовинске користи до износа од ... динара, тако што је: изреком под I, окр. Душку Секулићу забрањено отуђење или оптерећење непокретности или стварних права на непокретностима уписаним у јавне књиге и то: 1. катастарске парцеле бр. ... КО Р., површине ..., уписане у лист непокретности бр. ... КО Р., општина И., у приватној својини Секулић Душка са обимом удела 1/1; 2. катастарске парцеле бр. ... КО Р., површине ..., уписане у лист непокретности бр. ... КО Р., општина И., у приватној својини Секулић Душка, са обимом удела 1/1; 3. породичне стамбене зграде, спратности ..., површине ..., у ул. ... у И., изграђена на кат.парцели бр. ... КО И., уписане у лист непокретности бр. ... КО И., у приватној својини Секулић Душка, са обимом удела 1/1; 4. права коришћења катастарске парцеле бр. ... КО И., укупне површине ..., уписане у лист непокретности бр. ... КО И. као државина Секулић Душка, обим удела ... идеалних делова; те наложено Републичком геодетском заводу-Служби

за катастар непокретности И. да изврши упис забране отуђења и оптерећења непокретности или стварних права на непокретностима наведеним у ставу I изреке окривљеном Секулић Душку; изреком II, трећем лицу З.у. А. Л. Н.Б., ул. ..., забрањено отуђење или оптерећење непокретности или стварних права на непокретностима уписаним у јавне књиге и то: на стамбено-пословној згради у И., ул. ..., изграђеној на кат.парцели бр. ... КО И., уписаној у лист непокретности бр. ... КО И., те наложено Републичком геодетском заводу - Служби за катастар непокретности И. да изврши упис забране отуђења и оптерећења непокретности или стварних права на непокретностима наведеним у ставу II изреке окривљеном Секулић Душку и трећем лицу З. у. А. Л.; изреком III, трећем лицу Ј.С., ... окривљеног Душка Секулића, забрањено отуђење или оптерећење непокретности или стварних права на непокретностима уписаним у јавне књиге и то: на стану бр. ..., површине ..., у приземљу стамбене зграде у ул. .... у Б., изграђеној на кат. парцели бр. ... КО С.в., уписаној у лист непокретности бр. ... КО С.в., у приватној својини С.Ј., са обимом удела 1/1; на гаражи површине ..., у приземљу стамбене зграде ул. ... у Б., изграђеној на кат. парцели бр. ... КО С.в., уписаној у лист непокретности бр. ... КО С.в., у приватној својини С.Ј., са обимом удела 1/1; те наложено Републичком геодетском заводу - Служби за катастар непокретности Б. II да изврши упис забране отуђења и оптерећења непокретности или стварних права на непокретностима наведеним у ставу III изреке трећем лицу Ј.С.

Истим решењем, одлучено је да напред наведене привремене мере обезбеђења одузимања имовинске користи имају трајати до другачије одлуке суда, а најдуже до правноснажног окончања кривичног поступка против окривљеног Душка Секулића.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, решењем Кж2 По1 109/14 од 19.03.2014. године, одбио је као неосноване жалбе браниоца окривљеног Душка Секулића и пуномоћника трећих лица З.у. А. Л. и Ј.С., изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1.бр. 18/13; Кв-По1.бр.109/14 од 05.03.2014. године.

Бранилац окр. Душка Секулића, адвокат П.В., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона, са предлогом Врховном касационом суду, да применом одредаба члана 492. ЗКП, донесе пресуду о усвајању захтева којом ће укинути у целини правноснажну првостепену одлуку-решење Посебног одељења Вишег суда у Београду Кв-По1 бр. 109/14 (К-По1 бр. 18/13) од 05.03.2014. године и укинути одлуку донету у поступку по редовном правном леку - решење Апелационог суда у Београду Кж2 По1 бр. 109/14 од 19.03.2014. године и предмет вратити на поновну одлуку првостепеном суду, с тим да нареди да се нови поступак пред првостепеним судом одржи пред кривичним претресним већем у поступку Посебног одељења Вишег суда у Београду К-По1 бр. 18/13.

Врховни касациони суд је на основу члана 486 став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета са побијаним правноснажним решењима, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Душка Секулића, адвоката П.В., је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења истог означава повреду закона у смислу члана 485. став 2. у вези са ставом 1. тачка 1. ЗКП, која је, према наводима у образложењу захтева, учињена повредом одредаба чл. 540, 538. став 3., 257. став 2-4., 68. став 1. тачка 10. и 16. став 5. ЗКП, јер не стоје законом прописани услови за примену института одузимања имовинске користи. Наиме, не постоји оправдана сумња да су окривљени из тачке 2. диспозитива оптужнице остварили имовинску корист у означеном износу, и то квалификовани виши степен оправдане сумње од оног који је био потребан за потврђивање оптужнице, а који је, по ставу браниоца окривљеног, неопходан за доношење побијане одлуке и који не произилази из прикупљених доказа (налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке), надаље, окр. Душко Секулић се не терети да је сам стекао имовинску корист у означеном износу, већ са још 13 окривљених и постоји поклапање имовинске користи са имовинскоправним захтевом оштећене Н.А. а.д. Б., чији предмет искључује одузимање имовинске користи прибављене кривичним делом, а предмет мере из побијаних одлука не може бити имовина окривљеног која је стечена пре 2006. године односно пре времена извршења кривичног дела које је стављено на терет окривљеном. Осим тога, побијано решење је морало донети претресно, а не ванпретресно веће и окривљеном није омогућено да учествује у поступку који је претходио доношењу првостепеног решења, те да се изјасни на наводе који га терете и предложи релевантне чињенице пре доношења одлуке.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, с тим да повреда закона у смислу цитираног прописа, а сходно ставу 2. истог члана, постоји ако је повређена одредба кривичног поступка или ако је на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци погрешно примењен закон. Одредбом става 4. члана 485. ЗКП, ограничено је право окривљеног на подношење овог ванредног правног лека само због одређених повреда закона, и то одређених повреда одредаба кривичног поступка учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, таксативно наведених у овој законској одредби (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач.1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4.), што се односи и на браниоца окривљеног с обзиром на ограничење његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП).

Сходно цитираним одредбама из члана 485. став 4. ЗКП, одлука о одузимању имовинске користи може бити предмет захтева за заштиту законитости поднетог од стране окривљеног, односно његовог браниоца, једино ако је том одлуком повређен кривични закон у смислу члана 439. тачка 3. ЗКП, што подразумева постојање мериторне одлуке о одузимању имовинске користи.

Према одредби члана 541. став 1. ЗКП, одузимање имовинске користи суд може изрећи у осуђујућој пресуди или у решењу о изрицању мере безбедности обавезног психијатријског лечења.

У конкретном случају, међутим, није реч о мериторној одлуци којом је утврђено да је извршено одређено кривично дело и одлучено да се од учиниоца тог дела одузме имовинска корист прибављена извршењем дела, већ о мери обезбеђења која има за циљ стварање услова да се, у случају доношења мериторне одлуке, од учиниоца кривичног дела може неометано одузети незаконито прибављена имовинска корист, а таква мера, како је већ речено, није законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Душка Секулића, као недозвољен одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Наташа Бањац, с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.